

Cykeltur 1990: "Iberiska touren". Dagboksanteckningar. Centurion Pro Tour 1989 års modell.

Not: det som är markerat med hakparentes [] är noteringar gjorda i efterhand år 2007. Odo står för odometer, dvs. vägmätare anges i kilometer.

Förövning

Fredag 13/4. Långfredag. Vaknar tidigt och ser att det är fint väder. Kanske en liten "uppmjukningsrunda" inför Europatouren? Hisingen-Kungälv-Trollhättan. 10-15 grader varmt och soligt. Lätt medvind och mycket bra fart (25,3 km/h). Checkade in på Strömsbergs vandrarhem. På eftermiddan en tur i omgivningen. Var och tittade på slussarna. Imponerande! Total körsträcka 10,3 mil.

Lördag 14/4. Påskafton. Dagen börjar med strålande solsken, men framåt middan mulnar det på. Lite tur har jag och får bara några stänk på mig. Turen med cykel går på småvägar upp till Vänersborg, där det blir dags för lunch på Domus. Sedan styr jag kosan mot Halleberg och där får hojen verkligen bekänna färg. På Halleberg tar jag en lite skogspromenad för att nå utsiktsplatsen "Predikstolen". Magnifik utsikt över Vänern. Och så nerför igen och upp på Hunneberg som är "Tvillingplatå". Därefter nedstigning utför en skogsstig och vidare körning tillbaka till Trollhättan. Total körsträcka 6,0 mil.

Söndag 15/4. Påskdagen. Återfärd mot Göteborg. Det är mycket kyligt i luften när jag startar. Den här gången väljer jag att ta Riks-45:an hem. Motvind. Det går nästan 1,5 timme långsammare än när jag åkte upp. Kör lite fel när jag skulle upp på Angeredsbron (huh så hög den är!), men vid 15.30-tiden är jag hemma igen. Total körsträcka 8,2 mil.

Resan börjar (utan cykel)

Onsdag 26/4. [Upptäcker att bara två av mina tre 75 cl-flaskor får plats på cykeln. Åker från Hisingen till Sportson på Storgatan. När Thomas får höra om min långtur så donerar han en 50 cl-flaska som får plats mellan ram och framhjul.] Checkar in på Göteborgs central. Packningen väger endast 13 kilo (+ jeans och vatten). [not: jag kör extremt lätt: tält, sovsäck, liggunderlag samt en trefacksväska med verktyg, ombyte för tre dagar, en halvliters flaska med tvättmedel m.m.] Tåg till Köpenhamn. Liggvagn ner till Aachen.

Torsdag 26/4. Byter tåg i Aachen för vidare färd till Paris. Vandrarhem Jules Ferry. En 16 km promenad i stan, där jag besökte Hallarna, Champs Ellyssé och Triumfbågen.

Fredag 27/4. Hade rejält ont i foten (höger) när jag vaknade. Har nog gått omkring en mil idag, och inte blir ju foten bättre av det. Först var jag till Industri- och vetenskapsmuseet, men där måste det ha blivit något missförstånd för de ville ge mig 4 biljetter för 120 franc. Sedan i alla fall runt i stan och så småningom till Eifeltornet där de ville ha 46 franc för att komma till toppen. Nä, det fick allt bli ett kort nerifrån istället! Det verkar som den här stan inte gillar mig (ska ha pengar hela tiden) så i övermorgon drar jag till Bordeaux. Grått väder hela dan.

Lördag 28/4. Vaknar och det är strålande solsken, dock lite kyligt i luften till att börja med. Styr kosan mot Boulogneskogen, där jag även solbadar [jag var redan nu helt less på Paris, så därför flydde jag undan storstaden in i skogen]. I ett nafs har sex timmar försvunnit, vilket tyvärr även negativt påverkar min redan onda fot. Har nog säkert gått över en mil idag också. Idag har jag *inte* köpt *någonting*, men lik förbannat så försvinner pengarna. Vart tar de vägen? Mot Sydfrankrike (Bordeaux) i morgon.

Söndag 29/4. Upp i ottan och iväg till Bordeaux. "Frukosten" på vandrarhemmet är inte mycket att hurra för. Inte heller blev det bättre av att det inte fanns cafévagn, som utlovats, ombord på tåget. Väl framme så letar jag upp vandrarhemmet som ligger nära stationen. Eftersom det är fyra timmar kvar innan det öppnar så går jag ner igen till stationen och hör efter om cykeln har kommit. Ett under hade skett: den var redan där. Eftersom jag hade ett par timmar att spendera så gick jag med Jethro från England och tog en kopp kaffe

Resan börjar (med cykel)

Måndag 30/4 (sista april). Ja så startar den egentliga cykelfärden. Man bör ju börja lugnt, tänkte jag. 14 mil första dagen! Det var ganska lätt att trixa sig ut från Bordeaux: ungefär samma storlek som Göteborg, men att ta sig ut från Göteborg. Huh! Nåväl, lite körde man ju fel, men högst en halvmil, mycket tack vare en tämligen bra karta (1:200 000). I Marcheprime blev det en kopp kaffe och en stor ostsandwich (ca 15 kronor). Därifrån blev det många mil genom ödsliga skogar ner till Parentis en Born där jag tog lunch (grillspett). Klockan var strax efter 13 och det var varmt som i en bastu (+27 i skuggan). Därefter några timmars filosoferande i den lilla stadens park. Efter detta bar det iväg genom ett oljedistrikt ner mot Mimizan där jag *tänkte* stanna för natten. Så blev det naturligtvis inte. Jag letade campingplatser utanför stan, men det fanns bara några "Camping Naturelle" vilket innebär att det inte finns några som helst faciliteter. Nåväl, då fortsätter jag till Bias som visar sig ha campingplatsen 6 km därifrån. Halvvägs vänder jag, eftersom det finns absolut ingen trafik på den lilla byvägen.

Väl tillbaka i Bias så drar jag söderut igen och hittar flera campingplatser som är stängda (verkar inte vara rätt säsong ännu). Till slut hamnar jag i St Julien och letar upp ett hotell, kosta vad det kosta vill. Jag hittar i alla fall ett "hotel bar des voyages" där jag får ett dubbelrum för 100 f (ca 108 kr.). Ordentligt trött som jag är så accepterar jag på fläcken. Nu behövdes verkligen en dusch (två dagar sedan sist). Både kläder och jag stank riktigt ordentligt. På kvällen blev det några öl (0,5 l = 11 f) och jag ringde till Bobo. Få nu se hur natten blir för jag är tämligen bränd på armarna (cyklade i T-shirt). Vädret var stekande sol och medelfarten blev hyfsad (ca 21 km/h), fast stundtals hade jag lite motvind. Landskapet var nog inte mycket att se, även om nu turistbroschyrerna påstår det; det påminner mest om de småländska skogarna, fast tallarna har nog betydligt större kottar. Få se nu sedan när jag börjar tälta om det finns ormar där [jag har en stark ormskräck], för jag såg massor av äckliga ödlor efter vägen, huh. I morgon så bär det av till Biarritz-Anglet där jag tänker stanna två dagar, om det finns plats på vandrarhemmet eftersom mina kläder är genomskitiga och så behöver jag köpa shorts (det är ju 1:a maj i morgon så allt är stängt då. 14 mil. Odo 140 km).

Tisdag 1 maj. Många, men lång ifrån alla, butiker är stängda. Inte en enda maj-demonstration så långt ögat når; konstigt med tanke på att det lär finnas åtskilliga procent kommunister här i Frankrike. I alla fall så startade jag vid 8-tiden från St Julien. I Léon ett par mil därifrån stannade jag för en kopp kaffe och smörgås (18.50 f). Före det hade jag köpt några bananer som jag tryckte i mig. Färden gick vidare genom det alltjämt platta landskapet ner till Bayonne där det började bli lite backigt på slutet. Nåväl, i Bayonne så tog jag lunch på en hamburgerbar där det var ganska billigt [Bayonne är ju känt för sin skinka, men det visste jag inte då]. Sedan var det dags att leta upp vandrarhemmet: jag tog av en korsning för tidigt, vilket kostade mig 8 km extra. Här fick jag i alla fall mina kläder tvättade. På kvällen åkte jag in till Biarritz där jag tog ett par öl och spagetti (spagettin var ganska billig, 30f). Sedan var det dags för sängen, men innan satte jag upp ett par timmar och diskuterade med en kalifornit. Odo 239, vilket gör 9,9 mil idag. Kanske lite mer än jag räknat med, men så är det väl alltid. I morron tänker jag ta en dag ledigt för att vila upp mig (och solbrännan), vilket nog lär behövas.

Onsdag 2 maj. En dags ledighet. Ner på stan för att leta efter shorts, men ibland var färgen, priset eller storleken fel, så det blev naturligtvis inga. Hittade sedan en trevlig cykelväg som jag prövade en stund. På kvällen blev det några öl med Errol, Susan, Kate (från Australien, med cykel) samt canadensare. Odo 279, vilket gör 4,0 mil.

Torsdag 3 maj. Iväg det bär mot San Sebastian. Genom Biarritz till Guethary, där jag kom på en cykelväg till Hendaye (gränsen). Cykelvägen var verkligen "höga berg och djupa dalar": stundtals hänförande utsikt men vägen gick även förbi en soptipp. I Hendaye blev det en kaffe och sandwich och färden fortsatte sedan mot Spanien.

Efter gränsen fick jag en försmak av hur intensiv den spanska trafiken kan vara. Strax för San Sebastian visade en skylt vägen till ett vandrarhem: 3800 meters häftig stigning uppför ett berg. Väl framme så visade det sig att det var "groups only". Det kändes mycket enerverande! Nåväl, in till centrum och därifrån var det enkelt att komma till vandrarhemmet. På kvällen ett par öl och en "absint" med en österrikare. Odo 353, vilket gör 7,4 mil.

Fredag 4 maj. Pengarna går fort och eftersom det är lördag i morron så växlar jag för säkerhets skull in en hundring [resecheckar i dollar]. Annars så är det en totalt cykelfri dag (cykeln står inlåst), så jag promenerar, vilket inte är så bra för min fortfarande dåliga onda fot. Går och tittar på flickorna på stranden ett tag. På kvällen träffade jag canadensaren från Biarritz och vi gick ut och tog några öl och lite biljard.

Lördag 5 maj. Idag fuskar jag lite grann. Tar tåget till Burgos och cykeln följer med samma tåg [jag fick hjälp på vandrarhemmet där de skrev på spanska att jag skulle till Burgos och måste ha cykeln med på samma tåg. Sparade denna lapp och kunde använda den en månad senare med en annan destination]. På förmiddan ligger jag några timmar på stranden. Till lunch blev det kinamat som faktiskt var billigt (men smaklöst). Väl framme i Burgos var det inga problem att hitta vandrarhemmet, men tyvärr så var det stängt. Så det fick bli camping istället (4 km utanför åt "fel håll") [hela natten var det en fantastisk konsert av tusentals grodor, något jag aldrig hade upplevt innan]. Middag fick bli ett par hamburgare. Odo 378 = 25 km (hur nu det gått till? Men många bäckar små som man säger).

Söndag 6 maj. Startade vid pass 9.00. Vädret var fint fast lite kyligt (dvs. bra cykelväder). De första 4 milen hade usel cykelbana (vägren), men sedan blev det perfekt. De sista milen hade dubbla körfält, men ändå en bred och fin cykelbana. Mot eftermiddan så blev det rätt så varmt så jag stannade på en camping där det nästan bara finns spanjorer. Det blev en pampig middag en halvmil före slutet (jag var helt utsvulten, bara två sandwichar under dagen) och det gick loss på 1500 pesetas (ca 90 kronor), men som sagt: man lever bara en gång! Min solbränna börjar nu komma så smått: ansiktet flagnar och vänster lår är illrött (solen ligger på från vänster). Jag träffade ett trevligt engelsk pensionärspar som jag satt och konverserade ett tag med. Vädret har hela kvällen sett hotfullt ut (klockan är 9 nu) och det kom ett par ytterst lätta regnstänk för ens stund sedan. Måtte det inte regna i natt för, disträ som jag är (blir nog professor innan det är färdigt [blev doktor år 2000 så än är det inte kört]), så glömde jag rullen med plastpåsar hemma. Få se nu hur nästkommande natt blir; natten som var så frös jag en hel del fastän det nog var ganska varmt ute. Dessutom är liggunderlaget ganska hårt att ligga på. För närvarande funderar jag om jag ska fortsätta rakt mot Portugal eller ner mot Madrid: om jag ska till Madrid så måste jag nog "fuska" igen, men jag cyklar ju inte bara för cyklandet skull. Odo 485, vilket gör 10,8 mil. Snitthastighet 24,6 km/h!

Måndag 7 maj. Dags att växla pengar igen. Är verkligen Spanien billigt, eller är det jag som spenderar för mycket? Det fick bli en kort tripp idag för det är verkligen inte tätt mellan campingplatserna. Först stannade jag i Valladolid några timmar där jag strosade omkring och satt länge i skuggan i en park [här fanns det en massa apelsinträd med lite övermogna apelsiner på marken. Jag tog upp ett och började skala, men det var flera äldre herrar som lyckades få mig att förstå att det i princip är prydnadsapelsiner som man inte kan äta].

Rastlös som jag alltid är så orkade jag inte sitta sysslolös alltför länge, så jag cyklade iväg igen vid 2-tiden: satan vad hett i solen det är mitt på dan! Nåväl, nästa stopp fick bli Tordesillas där jag letade upp en campingplats. På kvällen blev det en god (och billig) middag med vin till maten. Middan åt jag tillsammans med en holländare [Alexander Klok] som även han cykelledes försöker ta sig ner till Portugal [han hade känt igen min cykel ifrån vandrarhemmet i San Sebastian och slog därför upp sitt tält i närheten av mitt]. Efter middan tog vi några öl och fortsatte mot stan för några partier flipperspel. Idag (tisdag) känner jag mig lite svag så det får bli en vilodag (lika för holländaren) [det blev nog fler öl på måndagen än vad dagboken säger!]. Mina planer har ånyo reviderats: jag fortsätter nog på onsdag ner till Salamanca och sedan vidare mot Portugal. Första regnet kom på måndagen: en kort åkskur som turligt nog inträffade när jag var inomhus på campingen. Odo 542=5,7 mil. Snitthastigheten var bra, ca 24-25 km/h.

Tisdag 8 maj. Vilodag. Skickade kort till Socialantropologiska institutionen angående anmälan till höstens C-kurs [så kunde man göra på den tiden, det är betydligt mer byråkratiskt med blanketter och sånt nu]. Mycket lugn aften, cyklade kanske ett par mil.

Onsdag 9 maj. Tordesillas – San Esteban. Ganska fin väg men ibland saknas vägren och då känner man sig bra liten när långtradarna dundrar förbi. Inget särskilt på kvällen för milen kändes i benen och framför allt i högra knäet. 14 mil. Odo 696. Camping. Medelfart 23,3 km/h. [not: genom hela Spanien stannade jag lite då och då på barer för en kopp kaffe och skinkmacka. Skinkan *jambon* är egentligen låret på grisen och lufttorkas i den rökiga miljön på alla barer. Det räknas idag som dyrt och exklusivt, men var helt normalt år 1990].

Torsdag 10 maj. San Esteban – gränsen – Guarda. Odo 808=11,2 mil. Det här blev den tuffaste dagen hittills. Det gör ont i högra knäet när jag cyklar så fredagen måste få bli en vilodag. Vädret har varit strålande sol nästan hela tiden. Efter gränsen kan man verkligen tala om backar. Ibland går det 3-4 km utför, ibland uppför; när det går uppför så går det verkligen sakta. Medelfarten blev ändå hyfsad, 21,3 km/h. Nu måste jag göra en ansträngning att skaffa en karta över Portugal så jag kan undvika de högsta topparna. Sedan i tisdags har jag cyklat tillsammans med Alexander (inte helt tillsammans, utan vi har setts utefter vägen ibland). Här i Guarda hittade jag ett billigt pensionat (1000 escudos/natt = 48 kronor). Alexander stannade på campingplatsen, men vi träffades igen på kvällen för att äta en middag och ta några öl. På kvällens å träffade vi en trevlig portugis (Gualter) som tog oss med till en nattöppen bar för några öl till.

Fredag 11 maj. Vilodag. Hittar en trevlig liten pizzeria där jag kan få min efterlängtrade spagetti bolognese. Knäet känns inte bättre än, så lördagen får även den bli en vilodag. På kvällen några öl med Alexander.

Lördag 12 maj. Ut på stan och shoppa. Det blev lite korv och bananer. Så smått tittar jag efter sandaler och shorts [jag hade cyklat på dagarna genom hela Spanien i badbyxor, den tajta varianten!], men har ej ännu funnit den varianten jag vill ha. Det blev tidig kväll och det

verkar som jag har en förkylning i kroppen. Knäet verkar vara bättre så hoppas det går bra i morron.

Söndag 13 maj. Iväg 8.30. Knäet känns bra. Bra cykelväder: molnigt på gränsen till regn. De första 17 km så rullade jag i stort sett hela tiden och hade ett snitt på 35 km/h. Det var sedan en hel del rejäla uppförsbackar som bromsade medelfarten till 20,2 [i en av dessa backar så inträffade något riktigt obehagligt: ca 8 vilda hundar – det här var verkligen ”in the middle of nowhere” – kommer sakta emot mig, utan att vifta på svansen och utan att skälla. Jag trampar på med mina kanske 5-6 kilometer i timmen uppför, men var hela tiden beredd på att vända nerför backen igen ifall jag skulle bli attackerad. Efter detta så sätter jag fast min Morakniv på ramen och där har den suttit sedan dess då jag varit ute på långtur; i Tjeckoslovakien fick jag användning för den då två personer försökte råna mig.] Hittade ett pensionat i Viseu där de ville ha 1500 escudos, men jag prutade lätt till 1000 (48 kronor). Middan blev extremt billig (360 escudos). På kvällen strosade jag omkring i stan och var bland annat in i katedralen. 76 km=odo 884.

Måndag 14 maj. Startade från Viseu genom att ta småvägar till Vouzela. Där fick det bli en kopp kaffe och en macka. Sedan körde jag 8 km fel, varav 7 km gick rakt uppför hela tiden. Sedan följde jag [gamla] riksväg 16 som bara för några år sedan hade europavägstatus, hur nu det gått till. Vägen var mestadels dålig, på sina håll usel. Men stundtals gick det åtskilliga kilometer utför. Ett par mil följde jag en flod där det var bedårande utsikt. På eftermiddan var jag framme i Aveiro där jag sökte upp turistbyrå och fick en karta och broschyr. Campingen ligger precis vid kusten och mellan Aveiro och Barra så utvinner de salt. Odo=100 mil!=11,6 mil.

Tisdag 15 maj. Friskift. Åkte först till hamnen för att se varifrån båten som jag avser att åka med i morron går. Om jag tar den båten så kan jag komma 3-4 mil närmare Oporto, dit jag tror jag åker i morron. Sedan ner på stan för att handla vykort, film och kedjespray. På eftermiddan några timmar på stranden. Köpte även solskydd (5:an) för jag har bränt mig i pannan och låret (vänster) samt händerna [solskyddet gick inte att använda i pannan eftersom det gjorde att svetten istället för att dunsta rann ned i ögonen]. På kvällen storrengöring av cykeln. Odo 103,2, vilket gör 3,2 mil.

Onsdag 16 maj. Efter en halvmils cykling tog jag en färja till San Jacinto för att undvika de mest trafikerade vägarna. I omkring 4 mil var det platt som en pannkaka, enda problemet var alla flugor som jag fick i ögonen och på hela kroppen. Sedan kom jag ut på den stora landsvägen mellan Lissabon och Oporto och den var livligt trafikerad. De sista milen fick jag problem med högra knäet igen och var tvungen att stanna var 3-4 kilometer. Jag hoppas att det beror på ansträngningen igår då jag satt på huk i flera timmar för att rengöra cykeln. Men, morondan måste bli vilodag igen för att inte överanstränga knäet. Det blev övernattning på vandrarhem igen för första gången på två veckor [nu var jag i Oporto, portvinets huvudstad]. På kvällen gick jag ut med några från ”FN” (=internationella klubben) och tog två glas portvin. Odo=1108, vilket gör 8,6 mil.

Torsdag 17 maj. Vilodag. Rundtur per apostlahästar i stan. Där träffade jag två australiska killar som även de bodde på vandrarhemmet och var ute per cykel. Tillsammans gick vi till en portvinsfabrikant för rundvandring med efterföljande provsmakning. Inget särskilt under kvällen men under natten så blev en av de australiska killarna ”pappa” till fem kattungar (i hand egen säng!). [Det nämns inte i dagboken, men två gånger cyklade jag över floden Douro

på en märklig bro som var i två plan. Den såg ut som ett liggande eifeltorn, och var mycket riktigt konstruerad av Gustaf Eiffel].

Fredag 18 maj. Dessa eländiga kullerstengator! Man måste köra så sakta och försiktigt för att inte kropp eller cykel ska gå i tusen bitar. Nu åkte jag tillbaka samma väg som i onsdags och tog samma färja. På slutet började jag känna av högra knäet igen, så jag fick göra halt tidigare än beräknat. Den här gången stannade jag i grannbyn Costa Nova och slog upp tältet. Här träffade jag för första gången på 3,5 vecka ett par svenskar (men killen var österrikare [men läste Jan Guillou på svenska, det var därför jag tog kontakt]). Odo 1193, vilket gör 8,1 mil.

Under natten så regnade det så jag stod i valet och kvalet på morgonen om jag skulle fara eller inte, men dagen artade sig till en fin dag, dock med sidovind som delvis kom framifrån och saktade farten för mig. Får se hur knäet är i morgon.

Lördag 19 maj. Lätt regn under natten, men fint väder på morgonen igen. Startar med trevliga småvägar, dock är vägarna i minst sagt uselt skick: medelfarten blir runt 20 km/h de första fem milen. I Figueira da Foz stannar jag till i fyra timmar och gör i stort sett inget mer än har lunch där. Sedan börjar det bli dags att leta up en campingplats. Efter ett par mil ser jag att det finns ett vandrarhem 5,5 mil längre fram så jag beslutar mig för att åka dit. Det enda felet är att 2,5 mil före, i Leiria finns det ett vandrarhem som jag missade och som hade varit bättre för min resväg. Men som sagt var, det fick bli ute vid kusten, Sao Pedro de Moel. Ett litet men gästvänligt vandrarhem (jag blev t.o.m. bjuden på lite öl och whisky av vandrarhemsvärden). I morgon planerar jag att inte åka lika långt som idag: odo 1330= 13,7 mil.

Söndag 20 maj. Startar tidigt med en trevlig väg, men med usel beläggning. Från Pataias till Nazaré ”tävlar” jag med tre unga cyklister. På raksträckorna så ligger de på ca 27-30 km/h, men trycker på rejält i uppforsbackarna. I sista lätta uppforsbacken tog jag dom! Efter dessa 11 kilometer var jag rejält trött. Lunchpaus tog jag några timmar i den medeltida staden Obidos som har både ringmur och en massa turister. Övernattning fick bli på vandrarhemmet i Areia Branca (precis vid stranden). På kvällen gick jag ut och åt tillsammans med Astrid från Oskarshamn. Odo 1418 km, vilket gör 8,8 mil.

Måndag 21 maj. Planerar att ta en vilodag på stranden, men när det är perfekt cykelväder (dvs. mulet) så ger jag mig av mot Lissabon på förmiddan. Måndan utvecklar sig till en mycket händelserik dag [jag brukar tala om denna dag som ”Blue Monday”, en inte alltför bra dag]: 1. Värden på vandrarhemmet försöker få betalt en andra gång (han lyckas inte). 2. När jag kommer till vandrarhemmet i Lissabon så har det ännu inte öppnat, så jag lämnar cykeln obevakad en timme där utanför (i polisrapporten sa jag fyra minuter). När jag kommer tillbaka är tält, sovsäck och liggunderlag puts väck. Jag ser detta på långt håll och ställer mig en bit ifrån och hoppas att tjuven ska komma tillbaka och ta cykelväskan också (men detta händer inte). 3. Kl. 18 när vandrarhemmet öppnar så är jag först i kön, men det är fullbokat redan från början, så jag får åka in till stan för att ta in på pensionat istället (2000 escudos istället för 750 på vandrarhemmet). 4. På kvällen ringer jag hem till morsan för att gratulera henne på födelsedagen då får jag reda på 4a) att min kusins man Tim har hängt sig och 4b) en annan kusins dotter har drunknat på sin studentfest. Summa summarum: en dag att glömma. Odo 1494, vilket gör 7,6 mil.

Tisdag 22 maj. Har ont i vänster lårbenshals när jag går. Det verkar inte bli bättre av att jag går flera varv runt stan [cykeln hade jag burit upp på rummet fem våningar upp – sedan jag blivit bestulen har jag träffat många andra turister som även de bestulits, vilket verkar vara

vanligt i Lissabon] för att leta efter ett tält. Men jag hittar inget som jag vill ha, vilken oas. På kvällen går jag ut och tar några pilsner och träffar en "trevlig" kille som gärna vill ha mina pengar (han försöker lura ner mig till några skumma drogkvarter). Efter att ha gått på ett par pubbar med "min värd" så följer med honom en bit, men viker av alldeles nära hotellet. Han blir vansinnig och tar tag i mig för att få pengar [han trodde ju att jag skulle följa med till de skumma kvarteren], men jag har hela situationen under kontroll [jag visste ju att han på nåt sätt ville åt mina pengar] och eftersom jag är betydligt större så fick han tji.

Onsdag 23 maj. Vaknar och känner mig lät febrig. Vill stanna en dag till, men vågar inte eftersom jag gjorde ren cykeln på rummet igår (kedjespray på golvet och en oljig badhandduk) samt råkade bränna hål på ett lakan. Det fick bli en färja över Tejo till Casilhas och sedan vidare till Setúbal där jag tog lunch. Därefter tog jag en ny färja över Rio Sado till Troia. Därefter blev det ett par hypersnabba mil: fin väg, vinden i ryggen och inga backar. På kvällen kom jag till Santiago do Cacém där jag fick ett pensionat för 1500 escudos. Känner mig febrig nu på kvällen och får se hur jag känner mig i morron bitti. Odo = 1606, vilket gör 1,2 mil. Snittet blev hyfsat: 23,3 km/h.

Torsdag 24 maj. Vaknar och känner mig något bättre, men inte helt bra (har en förkylning i kroppen). Planerar att göra en kortare tur idag, men men... Kör hela dagen och får ett snitt på 23,7 över 14,5 mil (med förkylning i kroppen!). På kvällen kommer jag till Sagres, Portugals sydspets. Vandrarhem. Odo 1753=14,7 mil.

Fredag 25 maj. Sagres – Portimao. Odo 1817= 64 km. Vandrarhem som liknar hotell.

Lördag 26 maj. Känner mig febrig så jag stannar en dag extra. Hämtar cykeln från verkstan där jag lämnade den igår på grund av ekerbrott. Som tur var så kollade de mina reservekrar som visade sig vara för korta [jag hade en hållare för tre reservekrar på cykeln]. Byte av en eker plus tre nya reservekrar 700 escudos (ca 28 kronor): skitbilligt! På kvällen kommer Mike [högst sannolikt felskrivet: torde vare Steve, nedan] från Canada (som jag delade rum med i Sagres) till samma rum [det är inte fråga om enkelrum på vandrarhemmen, utan oftast för fyra eller fler personer, ibland stora sovsalar för massor av människor] på Vandrarhemmet.

Söndag 27 maj. Portimao – Faro – Villa Reale S. Antonio. Odo 1826 på morgonen. Odo kväll 1948, vilket gör 12,2 mil. Efter ett par mil så kommer jag ikapp Steve från Kanada och vi slår följe. Vandrarhem, där jag för tredje gången träffar på samma amerikanska tjej. [På Algarvekusten är det *mycket* dyrare än på andra håll i Portugal. En engelsman som bott där i många år berättade för mig att det var just britterna som hade dragit upp priserna på allt; det är ett populärt turistställe för briter.]

Måndag 28 maj. Tar tillsammans med Steve färjan över till Spanien. Åker först till Punta Umbria, men där är vandrarhemmet stängt. Fortsätter vidare till San Juan del Pecho där vi försöker få tag på ett pensionat. Omöjligt. Vi beslutar oss för att suppa oss fulla och sova på en parkbänk. På baren sjunger vi "Don't Worry, be happy!" och skiter i allt. De sista två tre milen hade vi kört i mörker och kört förbi ett motell innan vi hamnade i San Juan del Pecho. På något sätt så tipsas vi om detta och vinglar tillbaka några kilometer vid 1-tiden på natten till motellet som är ganska dyrt. Odo 2049= 10,1 mil (medel 24,9!). [När jag äntligen vaknar så är frukosten för länge sedan förbi, men Steve hann äta.]

Tisdag 29 maj. Bakfulla så beger vi oss till Sevilla. Strax före så delar vi på oss och det är sista gången jag ser Steve. Jag skickas fram och tillbaka över hela stan i jakten på

vandrarhemmet, men kommer aldrig till rätt adress innan det blir mörkt. Letar sedan lika länge efter ett billigt pensionat, men det är någon fiesta i stan så det är fullt överallt. Får till slut tag på ett för 2500 pesetas som jag prutar till 2000 (120 kronor) [efter den här cykelturen är jag rejält trött på att pruta: nästan överallt så prutade jag på rummet, och nästan överallt så lyckades det. Men det tog på krafterna alla dessa förhandlingar]. Odo 2146= 9,7 mil.

Onsdag 22 maj. Har en helvetes motvind så jag stannar tidigt i Carmona. Odo 2203= 5,7 mil. På kvällen försöker jag ringa Runar och Inger [min far och hans fru], men mynten vill inte ramla ner i automaten, så jag hör bara att de svarar sedan bryts samtalet. Jag är nu helt fri från förkylningen. Det har varit en besvärande hetta i flera dagar så jag försöker starta tidigt i morron i riktning mot Córdoba.

Torsdag 31 maj. Kom iväg strax före 8. Det startade dåligt: tomt bakhjul på morronen, sedan fick jag pumpa var 6:e kilometer tills jag kom till Lore del Rio (28 km). Då höll luften (varför vet jag inte, kanske det var ventilen), men istället ”kokade” cykeldatorn och jag blev tvungen att nollställa den. Nu är det odo + 230 mil. Idag blev det långt, ca 16,3 mil. Odo idag 68 km. Carmona – Cordoba – Vila del Rio [rio är ju flod: jag cyklade uppför Guadalquivir]. Det var dålig väg (usel) från början samt motvind. Efter ca 5,5 mil fick jag ”lift” med en vägghyvel i 20 kilometer och han bröt motvinden i ca 28-29 km/h [det är vanligt att man försöker hänga på traktorer och andra långsamgående fordon så mycket som möjligt för att både bryta motvind och ligga i baksuget – det kan ibland skilja 15 km/h!].

Så småningom fick jag lätt medvind och efter Córdoba har lastbilarna hjälpt till en hel del med att bryta vind och skapa baksug. På de sista 6 milen hade jag ett snitt på 25,8! Inte illa, men det gäller naturligtvis inte för hela dan. Nu på kvällen är det kraftig medvind och jag hoppas att det håller i sig för då kan jag eventuellt ta mig till Madrid på två dar (35 mil kvar). Det verkar som jag har börjat komma in i rätt trall nu och hoppas det håller i sig. Man kan nog inte säga att det har varit speciellt backigt, men några rejäla backar har det varit och mer är nog att vänta. Idag fick jag tag på ett billigt rum (700 pesetas = 42 kronor) och budgeten har inte spruckit idag.

Fredag 1 juni. MOTVIND (REJÄL). Uppför hela tiden (känns det som). Vägrenen i uselt skick och alla lastbilar kommet emot mig, vilket gör att jag får ännu mer motvind, dvs. allt är upplagt för en ”dålig” dag. Medelfarten blev årslägst (ca 16 km/h. Det verkar som att gårdagen sitter i benen). [Nu använder jag för andra gången min lapp från San Sebastian om att jag vill ha med mig cykeln på samma tåg]. Vila del Rio – Andújar, därefter tåg till Linares (Madrid). Odo 164= 96 km. Från Linares till stadens järnvägsstation var det 4 kilometer nerför och om det var varmt däruppe så var det hett därnere (skulle tro att det skiljde 4-5 grader). Ett par timmars väntan innan tåget ska gå. Då träffar jag en svensk från Olofström (sjöman, Maersk Line) och vi lunchar tillsammans. I Madrid så är jag osäker om jag ska stanna eller inte, men beslutar mig för att stanna. Pensionat för 1200 pesetas.

Lördag 2 juni. Vilodag. Promenerar runt halva stan för att leta upp turistinformationen. Är riktigt hungrig på kvällen och klämmer 3 st hamburgare på samma ställe. Har tydligen förmåga att hitta pensionat där ”billiga flickor” går (samma i Lissabon) [både i Lissabon och Madrid fanns de billigaste pensionaten i de så kallade ”glädjekvarteren”].

Söndag 3 juni. Madrid—Alhama de Aragon. 21,6 mil, medel 26,1! All time record! Röd i baken så det får bli en vilodag i morgon (om det finns nån bank där jag kan växla pengar). Hade medvind utom de fem sista milen (men dessa gick mest utför). Var trött efteråt, men inte

lika trött som förra sommaren då jag gjorde 18,5 mil. Som högst var jag drygt 1200 meter och det lär väl vara en försmak av Andorra [dit jag för tillfället var på väg]. Nådde som mest 70 km/h innan jag bromsade.

Måndag 4 juni. Alhama—La Almunia de Dona Gordina. Odo 444= 6,5 mil. Stannar för lunch i Calatayud, mycket lägligt för det kommer en rejäl åskskur när jag är inomhus. Vägen var ganska tuff med många och långa uppforsbackar. Pensionat för 1000 pesetas. Inte mycket att säga om stan: en byhåla.

Tisdag 5 juni. Det regnar under natten och är jämnrått när jag vaknar. Funderar på att stanna en dag till, men både stan och pensionatet är tråkiga så jag drar iväg. Jag kommer inte många kilometer innan regnet kommer, så efter 14 kilometer stannar jag en timme vid en bensinstation. Där glömmer jag cykeldatorn på [man fick sätta på och stänga av den manuellt för dagen för att kunna se medelhastigheten, dagens cykeldatorer gör detta automatiskt], så jag nollställer den när jag drar vidare. Funderar på att stanna i Zaragoza som ligger fyra mil bort. Efter fem kilometer upphör regnet, men det är väldigt backigt så när jag kommer till Zaragoza är medelfarten runt 21 km/h.

Jag lunchar i stan, men tycker att den är för stor och räknar dessutom ut att om jag fortsätter så får jag medvind. Efter en halvmil får jag punka där bak. Då är medelfarten ca 22 km/h. 11 mil senare är jag uppe i medelfart på 28,8 km/h. All time record igen! Backarna är lindriga och jag har en sjuhelvetes fin medvind. Dessutom "racar" jag med en lastbil som bara får köra 40 km/h. Skulle tro att de sista 11 milen hade ett medel på ca 35 km/h och jag känner mig inte alls slut när jag stannar för natten i Fraga där jag betalar 1250 för ett rum. Under natten måste jag fundera om jag ska styra kosan mot Andorra eller Barcelona. Båda lockar. Laddar upp inför morrondagen med spagetti, som lär vara bra. Odo 616= 17,2 mil.

Onsdag 6 juni. Sveriges nationaldag, som knappast märks härnere. Konstigt [!]. Odo 810=311 mil totalt och under dagen 19,4 mil. Att det blev så mycket beror på att jag i flera timmar sökte efter ett natthärbärge, men fann intet. Nåväl, vinden i ryggen gjorde att det inte kändes alltför långt [medvinden gjorde att jag skippade Andorra och istället siktade på Barcelona]. Vädret var som vanligt bra. [Det framgår inte i anteckningarna, men jag drack en otrolig massa liter vatten om dagarna både för att det var riktigt varmt – ibland upp till 35 grader – och för att det blev många mils cykling. När de två 75 cl flaskorna var tomma försökte jag få dom fyllda, men var ibland tvungen att tömma reservflaskan på en halvliter.]

Efter några timmars cykling stannade jag i en stad (kommer inte ihåg vilken) där de höll en stor marknad. Tidvis var det backigt men i längden så jämnar det ju ut sig. Ja idag så tjänade jag till och med några altitudmeter. I Barcelona irrade jag omkring ett par timmar men kunde inte finna någonstans att sova, men: Don't worry, be happy! När jag insåg att det inte skulle finnas någonstans att ta vägen så gick jag en barrunda och petade i mig ca tre liter öl. Förutseende som jag alltid är så köpte jag med mig en Bollycao så jag skulle få "frukost" på morronen. Ja, var skulle jag sova då? Det fick bli en parkbänk vid 1-tiden och jag fick ett par timmars dålig sömn och gav mig iväg på en liten promenad vid halvfem-tiden.

Torsdag 7 juni. Ja, då promenerar jag i en fortfarande mörk stad som så småningom ljusnar. Under natten har jag frusit rejält och känner mig knappast utvilad [hmm... efter tre liter öl och ett par timmars sömn brukar man inte vara utvilad], men mitt frukostbröd som jag var förutseende nog att införskaffa smakade bra. Desto sämre smakade vattnet som togs ur handvasken på en bar: skit-illa! Men efter ett par barer där jag fick mig kaffe så kändes det bättre igen,

men vid den tredje kaffebaren så ignorerade de mig (svensk som jag är så viftar jag inte för att påkalla uppmärksamhet), så jag gick efter tio minuter utan att ha fått något kaffe.

Efter lite trassel så kom jag så småningom ut på huvudvägen (det var lika trassligt när jag skulle in i Barcelona). Det verkade som att hela stan var ute och cyklade och jag hängde på en mil i en klunga som höll god fart, men törsten efter vatten och skugga gjorde att jag var tvungen att släppa. Efter ca fem mil var jag rejält trött p.g.a. sömnbrist, så jag begav mig till stranden för några timmars slummer. Trött var jag, men lögn i helvete var det att somna så jag stack ut på vägen igen. Så småningom kom jag till Gerona där jag försökte leta upp vandrарhemmet. Efter en timmes sökande fick jag beskedet att det var stängt för reparation. Då var det dags för lunch. Där fick jag vänta på halvljummen spagetti i 40 minuter p.g.a. språkförbistringar.

Nu var jag rejält less på det här landet och det var på håret att jag tog tåget till Frankrike, men jag valde cykeln igen och stannade på ett "hostal" efter en halvmil (1100 pesetas). Där slog jag tämligen snabbt ihop mina ögon för en eftermiddagsslummer. Nu på kvällen så ömmar det i knäna så jag får nog ta lite kortare etapper de närmaste dagarna. Odo 925= 11,5 mil. I morgon bär det nog av till Frankrike, men dit är det 10 mil. Hoppas att knäna håller för det kommer att bli några tuffa backar (berg) i morgon (om det nu inte regnar som i kväll). Nu på kvällen så var jag med om en våldsam flirt från en yngre kvinna och om jag inte varit så trött så vet man inte vad det blivit.

Fredag 8 juni. Girona—Perpignan. Odo 1024=332,4 mil totalt= 9,9 mil idag. Perfekt cykelväder: regnet hänger i luften, men intet faller. Vid gränsen till Frankrike (La Jonquera) spenderar jag mina sista pesetas på två limpor cigaretter och några tändsticksaskar. Bergen var inte alls så farliga som jag befarade. Som högst var jag bara 300 meter över havet [jag har lyckats korsa Pyrenéerna två gånger på dess lägsta punkter]. Medelfarten blev ganska bra, 23,7 km/h. Jag hade dessutom tur med vinden, för när jag kom fram till Perpignan började det blåsa rejält. 52 franc betalar jag för vandrарhemmet, vilket nog är i mesta laget. I morgon planerar jag en vilodag för att reparera kropp och ben.

Lördag 9 juni. "Vilodag". Ger mig av på en mindre cykeltur på förmiddagen. Stannar för frukost i Elne och fortsätter sedan ner till Argeles, där jag styr norrut igen efter kusten upp till Canet-Plage, där jag väder åter till baslägret i Perpignan. Odo 1088=6,4 mil. Det har mestadels varit molnigt hela dagen och jag får hoppas att det blir lika väder i morgon då jag har för avsikt att ge mig av till Carcassone. Där har jag genom värden på detta vandrарhem bokat en bädd till i morgon natt.

Söndag 10 juni. En sjuhelvetes motvind gjorde att jag reviderade mina planer. I Narbonne tog jag till höger istället för vänster och hamnade så småningom i Sète. Där stötte jag på den största lutningen hittills: 200 meter med 20% lutning [i backen upp till vandrарhemmet: för varje tramptag stegrade sig framhjulet lätt], men det klarade jag av. Vandrарhemmet var i god kondition. På kvällen gick jag ut och tog en öl med Bernard och Wilk, som båda också cyklade. Odo 123, vilket gör 14,5 mil.

Måndag 11 juni. Mulet och regnet hänger i luften. Cyklar i sakta mak utefter kusten på småvägar. I Aigues-Mortes träffar jag en annan cyklist som ska till samma vandrарhem. Därifrån beger jag mig på småvägar genom Camargue till Saintes-Maries-de-la-mer [I Camargue finns fler myggor än jag någonsin sett tidigare, och då är jag uppvuxen i norrland som är känt för sina myggor. Det var här som jag lärde mig att tända cigaretten medan jag

fortfarande cyklade: om jag stannade så skulle jag snabbt ha blivit sönderbiten av myggor!]. Vandrarhemmet visar sig ligga en mil utanför stan och när jag kommer dit är det fullt. Ja, då ger jag mig av till Arles (tre mil till). När jag kommer dit börjar det regna kraftigt. Efter en halvtimmes irrande hittar jag vandrarhemmet [jag har en bok med alla vandrarhem i Europa och det finns en schematisk karta som ofta är svår att tyda], men, det är fullt även där. Då letar jag upp första bästa hotell (men inte billigaste) och det kostar 120 franc.

Det var verkligen befriande att komma in i värmen och lägga sig i en *stor* säng. Få se vad jag gör i morgon: endera stannar jag eller gör en kortare tur till vandrarhemmet i Tarascon. Odo=1382 (totalt 368 mil), vilket gör 14,9 mil. I fortsättningen så ska jag försöka undvika så här långa dagsetapper, men det kan vara svårt för ibland är det långt mellan vandrarhemmen. [Över åren har jag haft ambitionen att göra tio mil om dagen – tre timmar på förmiddan och två på eftermiddan – men när den så kallade ”andra andningen” sätter in så rullar bara milen på och det är svårt att riktigt säga stopp; det blir lätt 15-17 mil och kanske lite till].

Tisdag 12 juni. En mycket stillsam dag. På morgonen/förmiddan sitter jag och skriver vykort och går sedan en liten runda i stan. På eftermiddan cyklar jag de knappa två milen till Tarascon där jag hittar vandrarhemmet utan att ens behöva leta. Timmarna innan vandrarhemmet öppnar tillbringar jag tillsammans med cykeln, en komplett rengöring av kedja och växlar. Planerade att göra en cykeltur på kvällen, men regn omöjliggjorde detta så jag stannar inomhus och läser. I morgon planerar jag att göra en rundtur och återkomma hit på kvällen (om det inte regnar). Odo=1408, vilket gör 2,6 mil (alldeles lagom för en dag!). För närvarande har jag ett snitt på 8,4 mil för hela resan.

Onsdag 13 juni. ”Vilodag”. Odo=1500=330 mil totalt, vilket gör 9,2 mil idag. Rundtur utefter Rhone till Avignon. Därefter vidare till St Remy och Les Baux, som är en stad som är byggd av sten och delvis inhugget i berget. Därefter vidare till Tarascon. Har idag förlorat min penna och skriver för tillfället med en som fungerar mycket dåligt [texten är otydbar på flera ställen].

Torsdag 14 juni. Ny penna, med en annan färg [tidigare blått, nu svart. Inte så revolutionerande så att det borde ha stått i dagboken, men nu gör det ju det...]. Nåväl, rundtur upp till Pont du Gard som är en antik romersk akvedukt. Därefter upp i bergen, där jag satt en hel timme och bara njöt av naturens arom och akustik. Därefter ner till St Gervary. Där stannade jag vid vägrenen och vad såg jag där? En 50-lapp som bara väntade på att bli upplockad. Den var smutsig efter ha legat ute ett tag så nu på kvällen har jag verkligen ”tvättat pengar”. Därefter fortsatte jag till Nimes och sedan tillbaka till Tarascon. Odo= 1582=8,2 mil.

I morgon planerar jag att cykla till Aix-en-Provence. Jag ringde till vandrarhemmet i går kväll och de sa att det inte var några problem med sängplats (hoppas att det stämmer). Jag räknade förresten ut idag att jag spenderat i snitt 240 kronor om dan. Detta är på tok för mycket, men det beror väl på alla öl som jag klämt?! Om en vecka planerar jag att hälsa på Kent Johansson i Cannes och sedan beger jag mig nog till Göteborg och vidare till Norrland. Få se om jag ”fuskar” med tåg upp till norra Frankrike för att undvika alla berg i detta land (som dessutom är ganska dyrt att vistas i).

Fredag 15 juni. Tarascon—Salon-en-Provence—Aix, odo 1677= 9,5 mil. Inte mycket att säga om den här dan. Tog mestadels småvägar och det var ganska lätt att hitta vandrarhemmet.

Lördag 16 juni. Passerade 400 mil och passade då på att nollställa cykeldatorn. Odo 91= 11,4 mil. Totalt är det nu 409,1 mil. Idag gjorde jag en liten rundtur till kusten. Det första målet var La Redonne, där jag ville testa cykeln i en rejäl backe: 18% lutning i 750 meter. Jag var tvungen att stanna två gånger för att hämta andan, men upp kom jag. Sedan var det dags att åka till Carry-Le Rouet där jag la mig på stranden för att sola ett par timmar. Efter detta åkte jag in till centrum för att köpa en kasse med ”förfriskningar” för återfärden till Aix. Återfärd gick i makligt tempo på både stora och små vägar. Vid Roquefavour stannade jag och knäppte kort på en stor akvedukt. På kvällen träffade jag Bernárd från Canada igen (träffades förra gången på vandrarhemmet i Séte).

Söndag 17 juni. Åker först ner till järnvägsstationen, men deras information var stängd så jag åker istället till Marseille för att klura ut hur mycket en tågbiljett Cannes—Freiburg kostar. 610 franc vill de rackarna ha så det blir nog att cykla hemåt igen. I morgon så fortsätter jag nog till vandrarhemmet i Fréjus, en sträcka på ca 12 mil. Det blir nog att trampa på en hel del så jag är där när de öppnar vid 5-6-tiden när jag har störst chans att få en sängplats då. På eftermiddan var jag tillbaka i Aix och stötte där på Bernárd och Mark (från Texas). Tillsammans tog vi en öl på en uteservering och sedan var det dags att åka till vandrarhemmet igen. Kvällen blev lugn för morgondagen kan bli arbetsam. Odo 168= 7,7 mil. Så här kvällen innan ser det ut som det ska till att regna men man får hoppas att det är klart väder i morron, annars så vet jag inte vad jag gör eftersom man bara får stanna tre nätter på samma vandrarhem.

Måndag 18 juni. Aix—Fréjus. Odo 298= 13 mil. Totalt 430 mil nu. Över 12 mil hade jag ett snitt på 26,8 km/h. det lustiga var att jag hade bästa farten när det gick mer uppför än utför. De sista tre milen gick det nerför ett par hundra meter, men då hade jag motvind istället. Nåväl, hela tiden hade jag bra väg (Route National No 7). I Le-Luc stannade jag för spagetti (25 franc) som inte smakade så bra, men det gick ner. För att vara en nationell väg så var det ovanligt lite trafik, men det kan bero på att motorvägen gick parallellt. Mesta tiden hade jag lätt medvind. Att jag fick så bra snitt beror på att jag verkligen pressade mig för jag ville vara i Fréjus innan vandrarhemmet öppnade. En rejäl punktering fick jag strax för lunch också. Problemet var att gummit till cykelpumpen är felaktigt så det är svårt att pumpa cykeln. I morron måste jag endera skaffa nytt gummi eller en helt ny pump. Dessutom planerar jag att ta all smutstvätt till en tvättinrättning.

Tisdag 19 juni. Odo 319= 2,1 mil. En vilodag. Låg 45 minuter på stranden, men sedan orkade jag inte mer. Var tillsammans med ett par tågluffande svenskar som jag även delade en tvättmaskin med. På kvällen klämde jag i mig en helpava rött bordeauxvin som var billigt och bra.

Onsdag 20 juni. Fréjus-Le Trayas-Cannes-Antibes-Le Trayas. Odo, 431= 11,2 mil. Checkade in på vandrarhemmet på förmiddan och åkte sedan in till Cannes för att se om jag kunde hitta Kent Johansson [en gammal klasskompis från Ljusne, som även bott i Göteborg i många år innan han flyttade till Cannes]. Han var inte hemma så jag lämnade ett meddelande och gick sedan till posten för att kolla om det kommit någon post till mig [jag hade sagt Cannes som Poste Restante åt bekanta], men tji fick jag. Efter det åkte jag runt i hamnarna för att leta efter Kents ”lilla segelbåt” (Swan 65 fot, som han köpt begagnad för 1,2 miljoner dollar). På kvällen hittade jag den, men ingen Kent där. Men jag träffade i alla fall en av besättningsmännen som var från Trollhättan och vi småpratade en stund innan det var dags att åka tillbaka till vandrarhemmet.

Torsdag 21 juni. Le Trayas-Cannes-Le Trayas. Odo 471= 4 mil. Åkte in till Cannes på förmiddan. Där träffade jag Kent som verkade ha halva huset fullt av gäster. Lägenheten var i två etage samt en terrass på det tredje etaget (lägenheten är på 125 kvadratmeter). Från terrassen såg man miltals bort. [Fick erbjudande om att följa med enkel resa med hans båt till Korsika eller om det var Sardinien, men tackade nej till detta, vilket jag har ångrat i många år!] På kvällen så satt jag och pulade med bakbromsarna som jag verkar ha fått ordning på nu (har haft problem med höger bak, troligtvis har jag haft fel vinkel på bromsklossen).

Fredag 22 juni. Midsommarafton, som tyvärr inte märks här. Le Trayas—Aix. Odo 626= 15,5 mil. Medelfart 23,4 km/h trots motvind. Planerade att köra de 25 kilometerna till Fréjus och ta en vilodag, men hjulen snurrade så fint så jag beslutade att fortsätta till Aix. Bakdäcket börjar bli utslitet nu så jag borde nog byta snart och samtidigt byta slangen eftersom en gammal lagning gick upp igår. Jag hade tur med vädret; ett par vilsekomna droppar kom, men det stora regnet passerade några kilometer bort. Få se hur jag känner mig i morgon. Eventuellt gasar jag på till Valence (det är över 20 mil dit), eller så tar jag det lite lugnare och letar upp ett billigt hotellrum.

Lördag 23 juni. Aix—Orange. Odo 773, vilket gör 10,7 mil. Soligt och fint väder. Efter några mil så får jag punka igen. Det är en gammal lagning som går upp. Jag letar efter öppna cykelaffärer och finner en så småningom i Cavaillon. Där köper jag två slangar men tyvärr så har de inte kevlardäck i rätt storlek. Lika som igår så har jag motvind (den kallas "Mistral" och kan vara mycket häftigare än så här). I Orange börjar jag leta efter natthärbärge och hittar ett hotell för 80 franc. Egentligen så borde jag ha fortsatt några mil till, men kände inte för det.

Söndag 24 juni. Orange—Vienne. Odo 907= 17,4 mil. Idag var Mistral "elak", vilket innebär en sjuhelvetes motvind. Efter några mil började tankarna på att ta taget ta fart, men på en parkeringsplats blev jag bjuden på kaffe av ett holländskt par och humöret blev genast bättre. Efter 10 mils häftig motvind så var jag i Valence och funderade på att leta upp vandrarhemmet (det låg bara några hundra meter ifrån där jag stod), men klockan var bara 15.30 så jag tänkte att jag fortsätter ett par mil till. I Tain-Hermitage stannar jag och dricker två koppar kaffe och ser att det "bara" är 5,5 mil till nästa vandrarhem och klockan är bara 17 så jag får ny energi och fortsätter. Hela dagen har det varit i stort sett platt (jag har följt Rhone-floden), men 1,5 mil före målet stöter jag på en 2 kilometers backe med ca 7-8% lutning. De sista milen går annars ganska lätt för vinden har avtagit och jag klämmer så småningom upp en medelfart på 21,2 km/h efter att mest hela dagen ha legat på 20,0.

En lustig sak inträffade i morse: armbandsuret gick sönder häromdagen så jag tar istället och fixerar en tidpunkt och nollställer datorn, men någonting knasade till sig i morse. Jag trodde att jag gav mig iväg vid 10-tiden, men i själva verket så måste klockan bara ha varit en halv åtta ungefär. Men, det gjorde inget eftersom jag ändå var utvilad. I morgon planerar jag att dra upp till Chadora, men får se hur jag känner mig (är för närvarande röd som en babian i arslet. Det är konstigt att jag inte vänjer mig!). Få se även om det finns tid över för att köpa ett par nya däck över i Lyon i morgon.

Måndag 25 juni. Motvind, denna förbannade motvind. Men jag fick goda nyheter av en tysk idag: hela tiden hade han haft motvind när han cyklade nerför Rhen och Mosel. De första milen in till Lyon var enormt backiga. I Lyon missade jag naturligtvis den rätta vägen och tog en tur uppför ett berg. Efter 7-8 mil hade jag ett snitt på ca 17 km/h. Några mil prövade jag en parallell regional väg men där var det alldeles för många backar så jag tråkade mig ut till

Route National 6, där jag så småningom fick upp en medelfart på 20,7, vilket är att beteckna som bra under dessa förhållanden.

Strax före Mácon gick jag in i en supermarket och köpte en flaska falsk Champagne: 500 mil passerades och jag skålade i Champagne, dock (turligt nog) så flöt det mesta ut på vägen. Även cykeln fick sig en liten dusch. Utan några problem hittade jag vandrарhemmet i Chalon-sur-Saône där jag slog nattläger. Där frågade jag efter Bernhård och han ligger visst två dagar före mig. Som det ser ut nu så drar jag nog upp till Strasbourg för att överraska honom (han hade fyra dagars försprång från Aix, som jag knappar in på för varje dag) [Denne Bernhård från Canada cyklade mellan olika vingårdar och höll ett betydligt lägre tempo än jag.] En annan som jag även försöker "ta" efter vägen är en tysk (Marcus) som har två dagars försprång till Stuttgart. Odo 1073, vilket gör 16,6 mil. Totalt är jag nu uppe i 507 mil vilket gör ett snitt på 8,9 mil om dagen.

Tisdag 26 juni. Rände gatlopp mellan "hopp och förtvivlan". Hade flera alternativa mål, men viss medvind gjorde att jag chansade på att orka till Belfort (20 mil). De första 11-12 milen var det knappt några backar, men sedan blev det bara värre och värre. Stundtals gick vägen utmed en flod där det var vackert värre, men som sagt så störtade vägen sig ofta upp för men eftersom jag riktigt pressade mig fick jag ett snitt på 24,4 vilket är att betrakta som ett "under". I morgon hade jag planerat att ta det lugnt, men ser av pur förvåning att det bara är en dag kvar till att Bernhård ska vara i Strasbourg och det vore kul att överraska honom. Så, om kroppen håller, trampar jag de 14 milen upp till Strasbourg i morgon, men sedan får det bli en vilodag eftersom jag för närvarande gjort 80 mil på fem dagar (är 16 mil/dag). Får hoppas att det inte blir så backigt i morgon (på kartan som är i skala 1:1 miljon verkar det ligga ett bergsmassiv precis bredvid vägen) [jag har cyklat i Swartzwald, som faktiskt är ett rejält bergsmassiv] Odo 1277, vilket gör 20,2 mil.

Onsdag 27 juni. Belfort—Tyskland. Styrde över till tyska sidan till ett vandrарhem. Fullt, så det var bara att fortsätta utefter Rhen. När det mörknade så stannade jag på ett gästhus (35 DM).

Torsdag 28 juni. Tyskland—Strasbourg 5 mil. Cyklade in till Strasbourg och satt på en parkbänk för att skriva vykort. Vem träffar jag där om inte Bernhård. På kvällen klämmer vi några öl tillsammans.

Fredag 29 juni. Strasbourg—Rastatt 6,5 mil. Börjar få problem med växelföraren så jag beslutar ta tåget hem istället. Pris 250 DM. Odo 1537, vilket innebär att resan från Bordeaux och hit blev 554 mil. 61 dagar ute, vilket gör 9,1 mil per dag (vilodagar inkluderade).

Efterövning

Lördag 30 juni-Lördag 7 juli. Hemma på lördag eftermiddag. Jobbar 6 nätter på St Jörgens sjukhus [där jag under studieåren brukade arbeta en hel del och bodde t.o.m. i deras personalbostäder]. På torsdagen anlände cykeln (skicka aldrig från små järnvägsstationer!) och jag lämnade den för service hos Sportson. För 750 kronor fick jag två däck, kedja, krans och ny växelförare.

Söndag 8 juli. Jag går av nattskiftet kl. 7. På morgonen har jag druckit kaffe så jag vet att det blir svårt att sova. Så vad göra då? Jo, jag packar och sticker iväg strax efter kl. 9. Regnigt hela dagen och dum i huvudet som jag är så lyckades jag glömma regnstället. Odo 1661, vilket gör 11 mil. [Vandrарhem i en sommarstängd skola.]

Måndag 9 juli. Vara—Karlsborg. Odo 1779, vilket gör 11,8 mil. Håller mycket god fart och om det inte hade varit några backar på slutet hade det blivit nytt rekord, men det blev ändå utmärkta 28,4 km/h i snitthastighet. Idag kryssade jag mellan skurarna och fick knappt en regndroppe på mig. [Vandrarhem som var ett hus i ett vanligt bostadsområde.] På kvällen gick jag och tittade på fästningen. Jag ringde vandrarhemmet i Katrineholm och bokade sängplats och räknar med att ta småvägar dit (jag kan tjäna ett par tre mil på det).

Tisdag 10 juli. Karlsborg—Katrineholm. Odo 1954= 17,5 mil, Startar med mycket bra fart. Efter ca 5 mil kommer jag in på småvägar som jag kör på omkring 6 mil. På kvällen tidig säng för jag räknar med att köra upp till Stockholm i morgon och ta färjan till Helsingfors.

Onsdag 11 juli. Stockholm kommer jag till vid 16-tiden och det är bara att checka in på färjan. Ingen hyttplats får jag, men de är vänliga att ge mig en "sleep-in" gratis. Under dagen passeras 600 mil! Odo idag 2107, vilket gör 15,3 mil. Som vanligt var det problem att ta sig in i stan (dålig skyltning).

Torsdag 12 juli. Helsingfors—Löparö. Odo 2158, vilket gör 5,1 mil. Anländer till ön vid tvåtiden och ser att Yvonne har tagit huset under sitt beskydd. Har ingen brådska så jag sitter och läser några timmar tills Yvonne och Susan dyker upp. De gör stora ögon när de ser mig, enär jag inte föranmält mitt annalkande till de tusen sjöars land

Summa: Förövning 24,5 mil, egentliga turen 554 mil och efterövning 62,1 mil, vilket gör ungefär 640 mil Inte illa pinkat, eller hur!

Göteborg den 17 mars 2007
Henrik Tallgren